

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 76.481 van 16 oktober 1998

A. 70.895/VIII-843
(voorheen VI-13.394)

In zake : **GERARD Cécile**,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Dominique WAGNER, advocaat,
quai de Rome 2
4000 Luik,

tegen :

de Franse Gemeenschap,
vertegenwoordigd door haar
Regering.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 12 november 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Cécile GERARD de nietigverklaring vordert van het besluit van 29 augustus 1996 van de Franse Gemeenschapsregering tot wijziging van het besluit d.d. 28 augustus 1995 tot regeling van de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie en de wachtweddetoelage in het vrij gesubsidieerd gewoon en buitengewoon secundair onderwijs, hoger onderwijs van het korte type en kunst-onderwijs, "en inzonderheid van de artikelen 21 tot en met 25 ervan";

Gelet op arrest nr. 61.808 van 16 september 1996, waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van hetzelfde besluit wordt afgewezen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 2 april 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 21 augustus 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 9 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Mevr. GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. WAGNER, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. KESTEMONT-SOUMERYN, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten nuttig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoekster was directrice van het 'Institut Saint-Joseph' te Eghezée, een instelling voor gesubsidieerd vrij onderwijs, waarvan de onderwijsorganiserende instantie de vereniging zonder winstoogmerk 'Enseignement libre catholique d'Eghezée' was. Deze instelling is op 1 september 1996 gefuseerd met het 'Collège Saint-Hubert' te Eghezée, waarvan de onderwijsorganiserende instantie dezelfde vereniging zonder winstoogmerk was. Door die fusie zijn de twee vroegere instellingen verdwenen en is er een nieuwe instelling ontstaan, 'Centre scolaire Saint-Joseph et Saint-Hubert' genaamd.

De directeur van het 'Collège Saint-Hubert' is vóór zijn pensioen in disponibiliteit gesteld. Verzoekster, directrice van het 'Institut Saint-Joseph', was tweeënzestig jaar en had dertig jaar dienst-anciënniteit toen de instellingen fuseerden; zij is ambtshalve gepensioneerd en verklaart een pensioen-aanvraag te hebben ingediend "met het oog op de bewaring van haar rechten en onder voorbehoud van dit beroep".

2. Het besluit van de regering van de Franse Gemeenschap tot regeling van de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reaffectatie en de wachtweddetoelage in het vrij gesubsidieerd gewoon en buitengewoon secundair onderwijs, hoger onderwijs van het korte type en kunstonderwijs, is gewijzigd bij een besluit van 29 augustus 1996 van diezelfde regering. Het beroep is inzonderheid gericht tegen de artikelen 21 tot 25 van het besluit van 29 augustus 1996; deze artikelen maken deel uit van de bijzondere bepalingen die van toepassing zijn in geval van fusie of herstructurering van instellingen en hebben betrekking op verschillende gevallen van egalitaire fusie die tot de oprichting van een nieuwe instelling leiden;

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid ratione materiae van het beroep opwerpt; dat ze opmerkt dat verzoekster verklaart dat haar werkgever haar niet in dienst heeft kunnen houden en een nieuwe directrice in dienst heeft genomen, die haar ambt op 2 september 1996 heeft aanvaard; dat de verwerende partij daaruit afleidt dat het echte onderwerp van het beroep de arbeidsovereenkomst van verzoekster is, zodat het geschil niet tot de bevoegdheid van de Raad van State zou behoren;

Overwegende dat, zoals verzoekster in haar memorie van wederantwoord terecht opmerkt, het onderwerp van het beroep de nietigverklaring van bepalingen van een verordening is; dat alleen de Raad van State bevoegd is om zulk een handeling te vernietigen, zelfs als de toepassing ervan invloed kan hebben op de contractuele situatie van degenen op wie die verordening toepassing vindt; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie een aan ontstentenis van belang ontleende exceptie opwerpt die reeds in het kader van het kort geding is opgeworpen; dat ze aanvoert dat de nietigverklaring van de bestreden bepalingen geen enkel voordeel oplevert voor verzoekster, aangezien haar administratieve en geldelijke positie dezelfde was geweest als het besluit van 28 augustus 1995 van de Franse Gemeenschapsregering niet was gewijzigd;

Overwegende dat de stelling van de verwerende partij niet kan worden bijgevalen; dat de verwerende partij het immers als een vaststaand feit beschouwt dat verzoekster in disponibiliteit moest worden gesteld wegens ontstentenis van betrekking en bijgevolg ambtshalve moest worden gepensioneerd,

ongeacht welke bepalingen werden toegepast; dat het besluit van 28 augustus 1995 van de Franse Gemeenschapsregering, als de aangevochten wijzigingen er niet in aangebracht waren, maatregelen oplegde die aan indisponibiliteitstelling moeten voorafgaan; dat de verwerende partij niet aantoont dat, als die voorafgaande maatregelen waren toegepast, verzoekster onvermijdelijk in disponibiliteit zou zijn gesteld en bijgevolg aan de voorwaarden zou hebben voldaan om ambtshalve te worden gepensioneerd; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoekster een eerste middel ontleent "aan schending van artikel 69 van het decreet van 1 februari 1993 houdende het statuut van de gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs, van artikel 24, § 4, van de Grondwet en van het gelijkheidsbeginsel"; dat verzoekster eerst de tekst en de inhoud van de genoemde bepalingen in herinnering brengt en daarna uiteenzet dat het bestreden besluit "de indisponibiliteitstelling van de personeelsleden van het vrij onderwijs en van de personeelsleden van het officieel onderwijs en het gesubsidieerd officieel onderwijs die zich in eenzelfde situatie bevinden, verschillend regelt, ten nadele van de personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs die zestig jaar zijn en dertig jaar dienst hebben"; dat er volgens haar "geen enkele objectieve reden voor dit verschil in behandeling is" en "dat het perfect mogelijk was de beschikbare betrekkingen vooraf in een bepaalde volgorde aan de personeelsleden toe te wijzen voordat degenen die naar aanleiding van de fusie geen betrekking konden krijgen, in disponibiliteit werden gesteld"; dat ze voorts opmerkt dat, als de door haar gewraakte discriminatie er niet was geweest, de overblijvende leidinggevende functie zeker aan haar had moeten worden toegewezen;

Overwegende dat de verwerende partij de relevantie van de verwijzing naar artikel 69 van het decreet van 1 februari 1993 betwist, op de grond dat volgens deze bepaling alleen de betrokken onderwijsorganiserende instanties de leden van hun personeel in disponibiliteit zouden kunnen stellen onder dezelfde voorwaarden als in het Franse Gemeenschapsonderwijs en dat het betrokken decreet alleen de gewone indisponibiliteitstelling regelt en niet de bijzondere gevallen van fusie en herstructurering; dat ze voorts opmerkt dat artikel 24, § 4, van de Grondwet uitdrukkelijk rekening houdt met "objectieve verschillen, waaronder de eigen karakteristieken van iedere inrichtende macht, die een aangepaste behandeling verantwoorden"; dat ze voorbeelden aanhaalt die volgens haar wijzen op objectieve verschillen tussen het door haar georganiseerde onderwijs en het gesubsidieerd vrij onderwijs, alsook tussen het gesubsidieerd vrij onderwijs en het gesubsidieerd officieel onderwijs; dat ze aldus wijst op verschillen in verband met het aantal onderwijsorganiserende instanties, het aantal instellingen en het betrokken aantal personeelsleden en ook onderstreept dat er in het officieel onderwijs alleen fusies voorkomen, terwijl er in het gesubsidieerd vrij onderwijs ook herstructureringen worden uitgevoerd; dat ze ingaat tegen de verklaring van verzoekster dat niets belet dat in het vrij onderwijs op dezelfde manier te werk wordt gegaan als in het officieel onderwijs en dat ze onderstreept dat de voorafgaande indisponibiliteitstelling, vermeld in het aangevochten artikel 21, is ingevoerd op verzoek van de instanties die het vrij onderwijs organiseren zelf, wat volgens haar inhoudt dat ze dit als een voordeel en niet als een bron van ongelijkheid beschouwden; dat ze opmerkt dat dit verzoek gewettigd was met enerzijds de vroegere regelgeving, die hetzelfde onderscheid instelde tussen

het vrij onderwijs en het toenmalige rijksonderwijs en anderzijds de gunstige regeling, vermeld in artikel 39 van het decreet van 2 april 1996, waarbij de personeelsleden van het vrij onderwijs die op 31 december 1996 de leeftijd van 58 jaar hebben bereikt, in aanmerking komen voor indisponibiliteitstelling om persoonlijke redenen, met behoud van 75 % van hun laatste activiteitsweddetoelage, zonder dat de hierdoor vrijgekomen opdracht hoeft te worden toegewezen aan personeelsleden die wegens ontstentenis van betrekking in disponibiliteit zijn gesteld of hun opdracht gedeeltelijk hebben verloren;

Overwegende dat verzoekster in haar wederantwoord eerst stelt dat artikel 69 van het decreet van 1 februari 1993 geen mogelijkheid, maar een verplichting inhoudt, waarbij elke indisponibiliteitstelling - behalve die wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst - onder dezelfde voorwaarden moet plaatsvinden als in het Franse Gemeenschapsonderwijs; dat zij oordeelt dat "de Franse Gemeenschap bij de bestreden verordeningsbepaling van deze decreetsbepaling afwijkt door verschillende voorwaarden voor indisponibiliteitstelling in geval van fusie of herstructurering in te voeren die alleen gelden voor de leden van het gesubsidieerd vrij onderwijs" en dat zij aanvoert dat de verwerende partij niet "gewoon via een besluit van die decreetsbepaling mocht afwijken"; dat verzoekster voorts aanvoert dat de verwerende partij erkent dat er een verschil in behandeling bestaat en dat verschil probeert te rechtvaardigen met het argument dat er objectieve verschillen bestaan die te wijten zijn aan de specifieke kenmerken van de onderwijsorganiserende instanties, maar niet aantoont "dat ten opzichte van de geregelde aangelegenheid het verschil relevant is om in redelijkheid een verschil in behandeling te rechtvaardigen"; dat zij betoogt dat aangezien de

ambtsopheffingen bij egalitaire fusie slechts fictief zijn, niets de Franse Gemeenschap belet om de verdeling van die betrekkingen door dienstaanwijzing volgens een bepaald voorrangsstelsel te regelen, in plaats van door een nieuwe dienstaanwijzing naar aanleiding van het verliezen van een betrekking dat louter fictief blijkt te zijn; dat zij voorts aanvoert dat de instanties die het gesubsidieerd vrij onderwijs organiseren de aangevochten maatregelen weliswaar als een voordeliger uitstapregeling hebben beschouwd, maar "omgekeerd toch de vraag rijst of bepalingen die ervoor zorgen dat dit voordeel alleen voor het gesubsidieerd vrij onderwijs en niet voor de twee netten van het officieel onderwijs geldt, wel in overeenstemming zijn met het gelijkheidsbeginsel";

Overwegende dat, wat de grond van de zaak betreft, het onderzoek van het middel niet gaat over het belang van de personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs die meer dan zestig jaar zijn bij de nietigverklaring van de bestreden bepalingen, maar zich bepaalt tot het aangevoerde verschil in regeling en de argumenten die zijn aangevoerd om dat verschil te rechtvaardigen;

Overwegende dat artikel 69 van het decreet van 1 februari 1993 houdende het statuut van de gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs, het volgende bepaalt : "Een personeelslid kan ... ter beschikking gesteld worden onder dezelfde voorwaarden als in het Gemeenschapsonderwijs, met uitzondering van de terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst"; dat de voorwaarden inzake indisponibiliteitstelling wegens ontstentenis van betrekking voor de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs vastgesteld zijn bij de

artikelen 1 tot 3septies van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 genomen ter toepassing van artikel 164 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 betreffende het statuut van dat personeel; dat de indisponibiliteitstelling wegens ontstentenis van betrekking voor de personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs geregeld is bij een besluit van 28 augustus 1995 van de Franse Gemeenschapsregering, waarin het geval van fusie en herstructurering van instellingen oorspronkelijk niet geregeld werd; dat artikel 9 van dit besluit in maatregelen voorziet die aan indisponibiliteitstelling wegens ontstentenis van betrekking voorafgaan, wat volgens artikel 2, § 1, neerkomt op "alle maatregelen (...) die de terbeschikkingstelling van een vast personeelslid voorkomen"; dat een besluit van dezelfde datum de indisponibiliteitstelling wegens ontstentenis van betrekking van de personeelsleden van het gesubsidieerd officieel onderwijs regelt; dat artikel 5 van dat besluit ook voorziet in maatregelen vóór de indisponibiliteitstelling wegens ontstentenis van betrekking; dat voor de beide netten van het gesubsidieerde onderwijs de maatregelen vóór de indisponibiliteitstelling vergelijkbaar zijn met het bepaalde in de artikelen 3bis en volgende van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 voor de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs; dat na de inwerkingtreding van de bepalingen betreffende fusie en herstructurering van instellingen, ingevoegd in het decreet van 29 juli 1992 houdende organisatie van het secundair onderwijs met volledig leerplan, de Franse Gemeenschapsregering de regels heeft vastgesteld voor de personeelsleden op wie die maatregelen betrekking hebben; dat die regels voor de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs vastgesteld zijn bij een besluit van 25 juli 1996, waarvan artikel 6, dat betrekking heeft op "egalitaire samenvoegingen", in § 1 bepaalt dat

"de personeelsleden van de samengevoegde inrichtingen worden aangesteld in de uit de egalitaire samenvoeging voortspruitende inrichting, binnen de perken van de beschikbare betrekkingen en volgens onderstaande volgorde : 1° de personeelsleden die vast benoemd zijn in het ambt dat zij werkelijk uitoefenen (...)" en in § 2, 1°, bepaalt dat "de (...) personeelsleden die niet kunnen worden aangesteld, (...) ter beschikking worden gesteld wegens ontstentenis van betrekking"; dat het voormelde besluit van 28 augustus 1995 tot regeling van de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, van het personeel in het gesubsidieerd officieel onderwijs, bij een besluit van 29 augustus 1996 is aangevuld met de artikelen 13bis tot 13sexies; dat de personeelsleden van gefuseerde instellingen volgens die bepalingen niet ambtshalve in disponibiliteit worden gesteld, maar op basis van hun anciënniteit in dienstactiviteit worden gehouden; dat het besluit van 28 augustus 1995 tot regeling van de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking in het vrij gesubsidieerd onderwijs, bij het besluit van 29 augustus 1996 aangevuld is met de bepalingen die met het onderhavige beroep worden aangevochten; dat artikel 21 van dat besluit van 28 augustus 1995 bepaalt dat "bij egalitaire fusie van inrichtingen (...) alle personeelsleden van die inrichtingen ter beschikking (worden) gesteld zonder toepassing van de voorafgaande maatregelen bedoeld in artikel 9, in andere inrichtingen, door de inrichtende macht georganiseerd in dezelfde gemeente" en dat in de daaropvolgende bepalingen de nieuwe dienstaanwijzing van de aldus in disponibiliteit gestelde personeelsleden wordt geregeld; dat het voornoemde artikel 21 juncto artikel 165, § 1, van het statuut van 22 maart 1969 inhouden dat de personeelsleden die op het ogenblik van de fusie de leeftijd van zestig jaar hebben bereikt en dertig pensioenaanspraakverlenende dienstjaren tellen,

vervroegd gepensioneerd worden; dat aldus blijkt dat alleen de personeelsleden van instellingen van het vrij onderwijs op grond van hun leeftijd en hun anciënniteit vervroegd gepensioneerd kunnen worden als hun instelling fuseert of geherstructureerd wordt;

Overwegende dat er tussen de personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs en die van de andere onderwijsnetten verschillen bestaan die door de verwerende partij op de voorgrond zijn gesteld en als objectief kunnen worden beschouwd; dat de verwerende partij deze verschillen heeft opgesomd, maar daarmee niet heeft aangetoond dat de aangevoerde verschillen in dezen relevant zijn om in redelijkheid een verschil in behandeling te rechtvaardigen; dat de omstandigheid dat in netten van het officieel onderwijs alleen fusies van instellingen mogelijk zijn, geen rechtvaardiging is voor het aangevochten verschil in behandeling, aangezien de verplichte, voorafgaande indisponibiliteitsstelling in het vrij onderwijs niet alleen bij herstructureringen, maar ook bij fusies van instellingen van het vrij onderwijs wordt toegepast; dat de aangevoerde omstandigheid des te minder grond oplevert voor het verschil in behandeling, daar het decreet van 29 juli 1992 houdende organisatie van het secundair onderwijs met volledig leerplan de mogelijkheid biedt instellingen van het officieel onderwijs te herstructureren; dat het denkbaar is dat de omgekeerd evenredige verhouding tussen enerzijds het aantal organiserende instanties en onderwijsinstellingen binnen het officieel onderwijs en anderzijds het vrij onderwijs, organisatorische moeilijkheden zou kunnen opleveren indien de leerkrachten uit het officieel onderwijs, net als de leerkrachten uit het vrij onderwijs, in geval van fusie ambtshalve in disponibiliteit zouden worden gesteld; dat die rechtvaardiging evenwel niet-afdoende is; dat daarin immers geenszins wordt uitgelegd in welk opzicht

het variabele aantal instellingen en organiserende instanties vóór en na de fusies en herstructurerings in het vrij onderwijs, de toepassing van de algemene regeling van voorafgaande maatregelen, vervat in de artikelen 9 en 10 van het besluit van 28 augustus 1995, volkomen zou hebben verhinderd;

Overwegende dat het bestaan van een verzoek, gedaan door de instanties die het vrij onderwijs organiseren, geen afdoende reden is voor het verschil in behandeling dat door verzoekster wordt gehekeld; dat, enerzijds, verzoekster immers niet met de genoemde organiserende instanties samenvalt; dat, anderzijds, de omstandigheid dat de instanties die het vrij onderwijs organiseren hun personeelsleden in aanmerking willen laten komen voor een gunstige uittredingsregeling, geen reden kan zijn voor de aangevochten bepalingen, aangezien de toepassing van die bepalingen in geval van fusie of herstructurering leidt tot ambtshalve pensionering van leerkrachten die, als ze tot een ander onderwijsnet hadden behoord, ondanks fusie in dienst zouden zijn gehouden;

Overwegende tot slot dat de omstandigheid dat het aangevochten verschil in behandeling al in een oude regeling voorkwam, niet voldoende is om de nieuwe regeling in het licht van het gelijkheidsbeginsel te rechtvaardigen;

Overwegende dat uit wat voorafgaat blijkt dat het verschil in behandeling, ingesteld bij de bestreden bepalingen, op geen enkele afdoende reden berust uit het oogpunt van de voorgeschreven gelijkheid en non-discriminatie; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat een tweede middel wordt ontleend aan de schending van de artikelen 9 en 10 van

het besluit d.d. 28 augustus 1995 van de Franse Gemeenschapsregering tot regeling van de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reaffectatie en de wachtweddetoelage in het vrij gesubsidieerd gewoon en buitengewoon secundair onderwijs, hoger onderwijs van het korte type en kunstonderwijs; dat verzoekster onderstreept dat in die bepalingen wordt voorgeschreven welke maatregelen moeten worden genomen voordat een personeelslid wegens ontstentenis van betrekking in disponibiliteit mag worden gesteld en in welke volgorde vastbenoemde personeelsleden wegens ontstentenis van betrekking in disponibiliteit moeten worden gesteld en aanvoert dat op 1 september 1996, de datum waarop de laederende maatregelen in werking zijn getreden, alleen die bepalingen op haar van toepassing waren, op de grond dat het besluit van 29 augustus 1996, dat een afwijkende regeling instelt, eerst op 14 september 1996 in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt is;

Overwegende dat de aangevochten bepalingen en die waarvan de schending wordt aangevoerd in dezelfde verordenende rechtshandeling vervat zijn en dat laatstgenoemde in de hiërarchie der normen niet zwaarder wegen dan eerstgenoemde; dat het argument dat ontleend wordt aan de datum waarop de aangevochten bepalingen door bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van toepassing zijn geworden op verzoekster, irrelevant is, aangezien het beroep niet gericht is tegen een individuele rechtshandeling waarbij de positie van verzoekster wordt vastgelegd; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord een nieuw middel opwerpt, ontleend aan de onbevoegdheid van de steller van de handeling; dat zij betoogt dat de organisatie van het onderwijs volgens artikel 24, § 5, van de Grondwet bij de wet of bij het

decreet wordt geregeld, dat de regering bij artikel 111 van het decreet van 1 februari 1993 gemachtigd wordt om de indisponibiliteitstelling te regelen, dat de regering haar bevoegdheid opgebruikt heeft door een basisregeling terzake vast te stellen en dat de bestreden bepalingen buiten dat kader vallen, zodat ze door een onbevoegde overheid uitgevaardigd zijn;

Overwegende dat de grondwetsbepaling waarin staat dat de organisatie van het onderwijs bij de wet of bij het decreet wordt geregeld, bedoeld is om te voorkomen dat het geven van regels die fundamenteel zijn voor de organisatie van het onderwijs, d.w.z. inzonderheid de fundamentele bepalingen van het statuut van het leidinggevend en onderwijzend personeel van het onderwijs dat georganiseerd of gesubsidieerd wordt door de Gemeenschap, aan de regering wordt overgelaten; dat verzoekster niet betwist dat de regering bevoegd was om het besluit van 28 augustus 1995 vast te stellen; dat de bestreden bepalingen, die bij het besluit van 29 augustus 1996 in dat van 28 augustus 1995 zijn ingevoegd, afwijken van de maatregelen die aan indisponibiliteitstelling voorafgaan en vermeld worden in artikel 9 van het besluit van 28 augustus 1995, maar van gelijke aard zijn en bijgevolg binnen de bevoegdheid vallen die bij artikel 111 van het decreet van 1 februari 1993 aan de regering wordt verleend; dat de omstandigheid dat die bepalingen niet stroken met het gelijkheidsbeginsel vervat in artikel 24, § 4, van de Grondwet, niet betekent dat de regering, toen ze deze bepalingen heeft vastgesteld, zich een bevoegdheid zou hebben aangematigd die volgens § 5 van die grondwetsbepaling alleen aan de wetgever toekomt; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat met het beroep de nietigverklaring wordt beoogd van het besluit d.d.

29 augustus 1996 van de Franse Gemeenschapsregering tot wijziging van het besluit d.d. 28 augustus 1995 tot regeling van de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reaffectatie en de wachtweddetoelage in het vrij gesubsidieerd gewoon en buitengewoon secundair onderwijs, hoger onderwijs van het korte type en kunstonderwijs, "en inzonderheid van de artikelen 21 tot en met 25 ervan"; dat het beroep dus betrekking heeft op alle bepalingen van het bestreden besluit; dat artikel 35 bepaalt dat de artikelen 19 tot 34 gelden voor volledige herstructurering; dat de nietigverklaring van de artikelen 21 tot 25 tot gevolg heeft dat dit artikel geen grondslag meer heeft wat de toepasbaarheid van die bepalingen betreft;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie in bijkomende orde om de toepassing van artikel 14ter van de gecoördineerde wetten op de Raad van State verzoekt; dat ze betoogt dat "moet worden voorkomen dat de instanties die het gesubsidieerd vrij onderwijs organiseren, in de loop van het schooljaar de administratieve situatie van de leden van het onderwijzend personeel moeten herzien, wat onder meer tot gevolg zou hebben dat gepensioneerde personeelsleden weer in actieve dienst kunnen worden geroepen in weerwil van de stabiliteit van de opvoedkundige teams en in weerwil van het belang van de studenten", maar dat ze onderstreept dat dit verzoek doelloos zou zijn als de Raad van State rekening zou houden met de omstandigheid dat individuele beslissingen die met toepassing van de vernietigde bepalingen genomen zijn, niet meer door de Raad van State vernietigd kunnen worden, behalve indien ze tijdig aangevochten zijn;

Overwegende dat het niet nodig is de terugwerkende kracht te beperken die normalerwijze aan een vernietigingsarrest verbonden is; dat individuele

beslissingen ten aanzien van personeelsleden op wie de bij dit arrest vernietigde bepalingen toegepast zijn, niet meer door de Raad van State kunnen worden vernietigd, behalve indien ze tijdig aangevochten zijn; dat de bij dit arrest uitgesproken nietigverklaring dus niet inhoudt dat de instanties die het gesubsidieerd vrij onderwijs organiseren, verplicht zijn de positie te herzien van alle personeelsleden jegens wie maatregelen getroffen zijn die op het bestreden besluit gebaseerd zijn of verplicht zijn die personeelsleden weer in dienst te roepen; dat het verzoek doelloos is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden de artikelen 21 tot 25 en artikel 35 van het besluit van 29 augustus 1996 van de Franse Gemeenschapsregering tot wijziging van het besluit d.d. 28 augustus 1995 tot regeling van de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie en de wachtweddetoelage in het vrij gesubsidieerd gewoon en buitengewoon secundair onderwijs, hoger onderwijs van het korte type en kunstonderwijs.

Artikel 2.

Er is geen grond om uitspraak te doen over de toepassing van artikel 14ter van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Artikel 3.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het gedeeltelijk vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zestien oktober 1900 achtennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.